

Cinque inediti

Jouni Inkala

traduzione di Antonio Parente (<parente@quick.cz>)

1

Ensimmäinen hetki
palvelee lyhyesti mutta uskollisesti
kuten maitohampaat.

Ensimmäinen hetki
pääministerin tajuaman
tyhmyyden
puoluesihteerin öisen
säpsähdysen
poliittisen avustajan mörinän yön
sitten lapsuuden.

Ja ensimmäinen hetki
jokaisen olennon eläväisen
kultaisten spelttipeltojen, roko-
tuksiin kaatuvien
tartuntatautien. Rumpujen,
bassojen. On hetki ensimmäinen
kaikkensa antavan verihäntään
henkäyksen.

Ensimmäisellä hetkellä
alkaa aina vuosi yksi, sen myötä
kiihkoilu kuihtuu, kuohunta
voimistuu
näkymätön suitsuke tuoksuu
parantava sana luutuu.

Ensimmäiseen hetkeen, ja viimeiseen
mahtuvat entiset velalliset
onnen onkijat, aidosti katuivat
opikseen ottavat...

Il primo attimo
presta breve ma fedele servizio
come i denti da latte.

Il primo attimo
della stupidità di cui il primo ministro si
rende conto
del trasalimento notte tempo del segretario
del partito
della notte più umida dell'assistente politico
poi dell'infanzia.

E il primo attimo
di ogni essere animato
dei biondi campi di farro, delle malattie
infettive in calo
grazie alle vaccinazioni. Di batterie, bassi. È
il primo attimo
del respiro della piastrina che dà
tutto di sé.

Col primo attimo
inizia sempre l'anno uno, e così
il bigottismo si infievolisce, l'irrequietezza si
intensifica
l'odore dell'incenso invisibile
la calcificazione della parola risanatrice.

Nel primo attimo, e nell'ultimo
si inseriscono gli ex debitori
in cerca di fortuna, pentiti per davvero
avendo imparato la lezione...

4

Entinen veturinkuljettaja näkee
vieläkin ne neljä ihmishahmoa jotka sei-
soivat kiskoilla
ja saivat vapaaehtoisen kuoleman.

Mistä syystä ---

Neljä kertaa kuljettaja
soitti junan englannintorvea, turhaan.

Vaikka aurinko kirkaisi
vaikka sade suihkusi kuin onni
hunnulle
vaikka pakkasen rusensi mäntyjen kylkiluita
vaikka sumu jäi katso maan tekemättä
mitään.

*Kuoleman hetkellä
elolliset ovat keskenään identtisiä. Samoin
alkuliikahduksen viivalla, sekä niin kauan
kuin elämää riittää.*

Kukin neljästä sai sen mitä oli tullut
hakemaan
tasoristeyksen sokkotreffeiltä, samalla kun
varoitussireeni ainoastaan
lainasi häämarssin paikoilleen
jumittunutta alkusointua,
duurissa Aa...

Veturinkuljettaja
oli toivonut siirtoa pois etelän itsemurha-
radalta
pohjoiselle junaraideosuudelle, sille

jossa vain hirviä, jäniksiä, ahmoja marjakarhu
nilkku ilves peuroja värähtävin
sieraimin
oli aiemmin jäänyt kiskoja ja
veturin ruhon väliin
menestyksellä, siirtoon suostuttiin.

Siellä nämä neljä ---

4

L'ex macchinista vede
ancora anche le quattro figure umane in piedi
tra le rotaie
e che affrontano una morte volontaria.

Per quale ragione ---

Quattro volte il conducente
suonò il corno inglese del treno, invano.

Nonostante gli strilli del sole
nonostante gli zampilli della pioggia come
quelli sul velo della fortuna
nonostante il gelo frantumi le costole dei pini
nonostante la nebbia rimanga a guardare senza
far nulla.

*Al momento della morte
i vivi sono identici tra loro. Allo stesso modo
sulla linea di inizio, e fintanto
c'è vita.*

Ciascuno dei quattro ha avuto ciò che era
venuto a cercare
all'appuntamento al buio dell'incrocio ferroviario, mentre
solo il fischio di avvertimento
prese in prestito l'ouverture della
marcia nuziale inceppatavisi,
in la maggiore...

Il macchinista
aveva sperato nel trasferimento dal percorso
suicida meridionale
al tratto ferroviario settentrionale, lì

dove solo alci, lepri, ghiottoni l'orso bruno
la lince zoppa i cervi con le narici
frementi
precedentemente erano rimasti
intrappolati tra le rotaie e la carcassa della locomotiva
con successo, il trasferimento gli fu concesso.

E lì questi quattro ---

Pohjoisen maiseman hautaamat. Etelän
selän takaiset
puolukan, karpalon pisarat.

Kuljettaja tuntee, että jossain on oltava
pakotie, suunnitelma Dee
mutta mistä ihmeestä, miettii hän, sen
voisi ostaa
mistä saada omakseen
mistä saada omakseen...

Sitä sekunnit eivät hiljaisuuden lävitse kerro.
Niiden läsnäolon voimajohto
ainoastaan sitoo kuljettajan
vielä tiukemmin tuoliinsa, ja hänen
poskilleen
valuu raidesepeliä ja

sepelillä lojuvia kappaleita.
Oulu-Kontiomäki – raideosuus

7

Naisten turvatalon seitsemän huonetta
ovat varatut. Ne ovat sitä useimmiten.
Asukkaat, vaikka pitäisi sanoa
KÄVIJÄT.
Asukkaat käyvät ovista ulos ja sisään, kuin
lasersäde näköhermoon.
Jonoa on jokaiseen turvatalon
seitsemään huoneeseen.

Tupakkahuoneen ovi käy tiuhaan.
Yksi viipyvistä naisista sanoo
kolmantena päivänä siellä ääneen:
"Antiikin Kreikassa tämä olisi ollut ke-
skimmäinen kolmiosaisesta tragediasta,
sillä sen alku tapahtui jo meille kaikille
kodeissamme, ja viimeisimmän kulusta
traagikko vasta punnitsee vaihtoehtoja."
Nyökkäysten ryöppyä, muovituolien
pakitusta.
Sytkäreiden putoilua. Hengityksen
staccattoja.

La sepoltura del paesaggio nordico. Dietro la
dorsale meridionale
gocciolate di mirtilli rossi, ossicocchi.

Il conducente sente che da qualche parte deve
esserci una via di fuga, un piano D
ma dove mai, riflette, potrebbe
acquistarlo
dove ne troverebbe uno per sé
ne troverebbe uno per sé...

I secondi non lo svelano attraverso il silenzio.
Il cavo di alimentazione della loro
presenza lega il macchinista
ancora più saldamente alla sua sedia, e le sue
guance
si cospargono di pietrisco ferroviario e

sul pietrisco brandelli sparsi.
Tratta Oulu-Kontiomäki

7

Le sette camere della casa rifugio per le donne
sono occupate. Solitamente lo sono.
Residenti, anche se si dovrebbe dire
VISITATRICI.
Le residenti che entrano ed escono dalla porta,
come il raggio laser nel nervo ottico.
C'è la fila per ognuna delle sette camere della casa
rifugio.

La porta della stanza fumatori si apre di frequente.
Una delle donne che vi si intrattiene il terzo gior-
no dice a voce alta:
"Nell'antica Grecia, questa sarebbe stata la parte
centrale di una tragedia in tre atti,
poiché quello iniziale è già accaduto a tutte noi
nelle nostre case, e solo ora
il tragico sta ponderando le opzioni d'intreccio dell'ultimo."
Una folata di annuimenti, sedie di plastica che si
rovesciano.
Accendini che cadono. Respiri in
staccato.

Seuraavana päivänä virkaiältään vanhin nainen urahtaa:

”Jos minä kirjoittaisin sen tragedian lopun, pysyttelisin kyllä itse kaukana roolijaosta.” Muutamia huudahduksia, kirkaisuja. Yöllä valojen sammuttua lisää huudahduksia, kirkaisuja. Sälekaihtimeen kietoutumista, ja sen syleilystä vapauttamista. Yöhoitajan rauhoittavia sanoja huoneissa kaksi ja viisi.

Helle pahentaa tilannetta kun on kesä, silloin kun on talvi, sitä pahentavat pakkanen sekä ikkunoiden eteen kasautuvat talven lumitakapuolet, sillä ikkunoita ei silloin voi avata. Tupakkahuoneessa kaikki seitsemän naista polttavat, savun naamarit kasvoillaan. Naamarit istuvat täydellisesti, pidättelevät jokaisen tarinaa. Savun tähden on vaikea erottaa näemmekö vuosienkaan kuluttua yhdenkään kolmiosaisen tragedian jälkeistä satyyrinäytelmän loppukevennystä.

38

Näyte Johannes Kastajan DNA: sta. Tutkijat koettavat rekonstruoida sen vaikka näyte sijaitsee happikaapissa ja sen luokse päästäkseen tulee notkistaa polvensa, soukistaa hartiansa ja kontata äänieristettyyn tunneliin sen jälkeen kun on luriteltu: ”Istu isän polvelle, äiti sanoo älä istu isä sanoo istu vaan, näin sitä istutaan...”

Näytteeseen kuuluu vaihtelevin pitoisuuksin rekikulkusten helinää, kuoritun pajunoksan hapokkuutta joka tuoksuu kurkulle. Selittämätöntä kykyä myötätuntoon. (Suuret kirjailijat ja mystikot perivät tämän.) Kastanjettien tavoin naksumia käsivarsien ja ranteiden niveliä. Loppumetreillä haukahtelevaa pihkaa.

Il giorno dopo, la donna più anziana per servizio sbotta:

“Se dovessi scrivere il finale della tragedia, mi terrei al riparo dalla divisione dei ruoli.” Alcune grida, urla. Di notte a luci spente altre grida, urla. La veneziana aggrovigliata, e la liberazione dal suo abbraccio. Le parole rassicuranti dell’infermiera del turno di notte nelle stanze due e cinque.

In estate la canicola peggiora la situazione, quando è inverno, è aggravata dal freddo e dai posteriori nevosi che si accumulano davanti alle finestre, che non è possibile aprire. Nella stanza fumatori tutte e sette le donne con la sigaretta, le maschere fumose sui loro volti. Le maschere calzano perfettamente, trattenendo la storia di ognuna. Per colpa del fumo non si riesce a capire se vedremo dopo anni il rilievo finale del dramma satiresco successivo ad almeno una delle tragedie in tre atti.

38

Un campione di DNA di Giovanni il Battista. Gli scienziati cercano di ricostruirlo anche se il campione è nell’incubatrice e per arrivarci dovranno piegare le ginocchia, stringere le spalle e strisciare nel tunnel insonorizzato dopo aver recitato: “Siedi sul ginocchio di papà, mamma dice non sederti papà invece siedì pure, e si siede senza paura...”

Il campione comprende concentrazioni variabili del tintinnio dei campanellini della slitta, l’acidità del ramo di salice senza corteccia il cui profumo ricorda quello del cetriolo. Il dono inspiegabile della compassione. (I grandi scrittori e i mistici lo erediteranno.) Le articolazioni di braccia e polsi che schioccano come nacchere. La resina ululante sui metri finali.

*Tämän jälkeen tauko on välttämätön
sen väliin jättäminen virhe korjaamaton.*

Huononiten säilynyttä dna-kohtaa saattaa
tutkia vain
päällään seisten, kolmenkymmenen kahdeksan
millin paksuiset suojalasit silmillä.
Kohta on moniselitteinen, sillä se ääntee ja
sanoo: "— näytteen haltija aloitti/ajoitti
toimintansa ... kuunkiertoa/suuntietoa
(juorua? suullista todistusta?)
... nopeammin... maltillisemmin...
sittenkin... kuitenkin... risana/
riesana... sisuuntui
... aikaisemmin --- myöhemmin...
tuleviin jälkiin... päiviin...
... liikaa vertailua välttääkseen..."

Näytteen kohta KIELTÄYTYY ENEM-
MISTÄ KOMMENTEISTA

hehkuen, tuleen syttyen!

ja sen liekit nousevat nopeasti.

41

Annunciazione

"Mieti, oi ihmislapsi, aina neljäkym-
mentä kertaa, ja itsesi vaikka uuvuksiin
ennen kuin menet sanoillasi repimään toisen
ihmislapsen tuskan auki.

Ja kiitä, oi ihmislapsi jälkeenpäin vielä
yhden kerran ja nauti, nauti!
että et mennyt tekemään niin."

*Dopo tutto ciò una pausa è necessaria
saltarla sarebbe un errore incorreggibile.*

Il frammento di DNA in condizioni di conser-
vazione peggiori lo si può esaminare solo
in piedi a testa ingiù, con degli occhiali protettivi
di trentotto millimetri di spessore.
Il frammento è ambiguo, poiché fa un verso e dice: "—
il possessore del campione ha iniziato/pianificato
la sua attività... ciclo lunare/informazione orale
(gossip? testimonianza orale?)
... più veloce... con maggior moderazione...
dopo tutto... comunque... come tonsilla/
assilla... si irrita
... più presto --- più tardi...
in future battute... abbattute...
... troppi confronti da eludere..."

Il frammento del campione DECLINA OGNI
ALTRO COMMENTO

ardendo, appiccando il fuoco!

e le sue fiamme si alzano rapide.

41

Annunciazione

"Pensa, o figlio dell'uomo, sempre quaranta
volte, e fino a spossarti
prima di squarciare con le tue parole il dolore
di un altro figlio dell'uomo.

E rendi grazia, o figlio dell'uomo, in seguito
ancora una volta e godi, godi!
per non averlo fatto."